

مقدمه

پیشرفت‌های سریع فناوری اطلاعات و ارتباطات، همچنین رقابت‌های اقتصادی و سیاسی بین‌المللی موجبات ظهور پدیده جهانی شدن اقتصاد را در عصر حاضر فراهم نموده است. یکی از آثار مهم جهانی شدن اقتصاد، افزایش رقابت در سطح بین‌المللی است.

اقتصاد آینده در دست کشورهایی خواهد بود که با توسعه بخش خصوصی و کارآفرینی، فرصت‌های ایجاد شده را شناسایی و بازارهای جدیدی را خلق کند و زمینه اشتغال‌زایی و تولید ثروت و رشد اقتصادی را فراهم آورد. بازارهای فردا در اختیار شرکت‌هایی است که به ریسک‌های کارآفرینانه بهای می‌دهند و برای سرمایه‌های انسانی و فکری خود سرمایه‌گذاری می‌کنند.

آموزش کارآفرینی؛

حلقه‌گشته‌ذخیره

تعلیم و تربیت

کلیدواژه‌ها: کارآفرینی، تعلیم و تربیت، کار و فن‌آوری

کارآفرینی
عبارت است از
فرهنگ خلاقیت
و نوآوری توانم با
ریسک‌پذیری در
فضای کسب و کار
(محبی ۱۳۹۲)

با توجه به تحولات «اقتصادی» و «اجتماعی»، فرهنگی «کارآفرینان در خط مقدم رشد و توسعه اقتصادی قرار گرفته‌اند. به این ترتیب بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه، کارآفرینی را به عنوان یکی از محورهای اصلی سیاست‌های خود دنبال می‌کنند.

- بسیاری از صاحبنظران بر این باورند که تقویت فرهنگ کارآفرینی و آموزش مهارت‌های کسب و کار، موقوفیت اقتصادی و اجتماعی فردی و جمعی جامعه را در مقیاس محلی، ملی و جهانی توسعه و گسترش می‌دهد (سپهری ۱۳۹۰).^۱

با توجه به نکات فوق به نظر می‌رسد یکی از رسالت‌های مهم آموزش‌وپرورش، زمینه‌سازی جهت توسعه فرهنگ کار و کارآفرینی در بین دانش‌آموزان است تا به گونه‌ای تربیت شوند که در مراحل مختلف زندگی بتوانند متناسب با نیازهای جامعه، فرستهای کسب و کار را کشف یا خلق کنند و ضمن کسب پاداش‌های مبتنی بر استقلال طلبی، زمینه توسعه و رشد اقتصادی و اجتماعی جامعه را فراهم آورند. تحقیقات مؤید آن است که افراد، ضمن دستیابی به تجربه در محیط‌های کسب و کار، نیازمند آموزش و کسب مهارت‌های کارآفرینی نیز هستند. بر این مبنای در ادامه فعالیت‌های کارآفرینی توسعه کارآفرینی در بین دانش‌آموزان شاخه‌فنی و حرفه‌ای و کاردانش، قرار است برنامه «جامعه آفرینی» تدوین شود و متناسب با آن، همه دانش‌آموزان^۲ مهارت‌های کارآفرینی را کسب نمایند.

در این میان ابلاغ سیاست‌های اقتصاد مقاومتی از سوی مقام معظم رهبری^۳، که در آن به موضوع کارآفرینی نیز اشاره نموده‌اند، فرستی است تا در این زمینه، ضمن آسیب‌شناصی از وضع موجود، راهکارهای مناسب طراحی و مدیریت شود. در کنار اسناد فوق، در اسفند سال ۹۲ تفاهم‌نامه‌ای بین معاونت آموزش متواتر به نمایندگی از آموزش‌وپرورش و دانشکده کارآفرینی تدوین و منعقد شده است. براساس این تفاهم‌نامه قرار است فعالیت‌های مشترکی در زمینه آموزش، پژوهش و طراحی و اجرا گردد.

سیر مفهوم کارآفرینی

کارآفرینی در مسیر تکاملی خود مشخصاً در قرن هفدهم به‌طور جدی مورد توجه قرار گرفته است. در این دوره بین «ریسک» و واژه «کارآفرینی» ارتباط

برقرار می‌شود. ریچارد کانتیلوون (۱۷۲۵) اقتصاددان بر جسته ایرلندی، ریسک را جزء اصلی فرایند کارآفرینی معرفی می‌کند. وی بین تأمین کننده سرمایه، با کسی که ریسک اجرای پروژه را می‌پذیرد تفاوت قابل می‌شود.

اواسط قرن بیستم ژوژف شومپیتر، اقتصاددان چک و از استادان دانشگاه هاروارد، خلاقیت و نوآوری را وجه تمایز کارآفرینان و افراد عادی دانست و با مطرح کردن مفهوم «تخریب خلاق^۴» در توسعه این مفهوم نقش جدی داشته است. وی کارآفرین را فردی نوآور و پدیدآورنده فناوری‌های نو می‌دانست.

در ادامه، مک‌کللن کارآفرین را فردی فعال، که ریسک‌های معمول را می‌پذیرد، معرفی کرد و انگیزه پیشرفت (تمایل به موفقیت) را به عنوان یکی از ویژگی‌های مهم کارآفرینان به شمار آورد. پیتر دراکر، نظریه‌پرداز اتریشی (پدر مدیریت نوین) نیز، در سال ۱۹۶۴ کارآفرین را فردی دانست که فرسته‌ها را به حداکثر می‌رساند.

در سال ۱۹۸۵، رابت هیسیریچ، کارآفرینی را فرایند خلق چیزی با ارزش تعریف کرد که از طریق اختصاص زمان و ضمن تلاش و نیز پذیرش ریسک‌های مالی، روانی و اجتماعی، به منظور دریافت پاداش‌های مالی و رضایت شخصی از نتایج کار، حاصل می‌شود (به نقل از فیض بخش، ۱۳۹۰).

با توجه به تعاریف فوق، کارآفرینان افرادی مصمم و خلاق‌اند که با تلاش خود فرسته‌ها و موقعیت‌ها به عمل تبدیل می‌کنند. در جمع‌بندی تعاریف یاد شده می‌توان اذعان داشت که کارآفرینی یک علم میان‌رشته‌ای است و با مؤلفه‌های اقتصاد، روان‌شناسی و مدیریت در ارتباط است.

در یک برداشت سطحی و غلط، کارآفرینی به عنوان یک نوع شغل یا ایجاد شغل تعریف می‌شود. در صورتی که کارآفرینی یک نوع نگرش رفتار و فرهنگ در ارتباط با دنیای کار است. لذا کارآفرینی عبارت است از فرهنگ خلاقیت و نوآوری توازن با ریسک‌پذیری در فضای کسب و کار (محبی ۱۳۹۲). به عبارت دیگر کارآفرینی فرهنگ ارزش‌آفرینی در فرایند کسب و کار است. (طراحی، راهاندازی، اداره و مدیریت کسب و کار، کیفیت در محصول و...).

دنیای فکری کارآفرینان با سه کلمه تغییر^۵، فرست^۶ و نیازآفرینی همراه است؛ کارآفرینان یا عامل تغییرنده یا با تغییرات همراه می‌شوند (تغییرات اجتماعی، اقتصادی، فناوری و...). کارآفرینان تغییرات

کارآفرینی فرهنگ ارزش آفرینی در فرایند کسب و کار است. (طراحی، راهاندازی، اداره و مدیریت کسب و کار، کیفیت در محصول و...)

کارآفرینانه را برای ما روش نماید. لذا می‌توانیم ادعا کنیم کارآفرینی برای کشور ما نه یک ضرورت، بلکه یک الزام است.

بر این مبنای دانشگاه‌ها باید کسانی را تربیت نمایند که بتولند در جامعه سکان دار کسب کارها و فعالیت‌های نوآور باشند. دانشگاه‌ها برای دستیابی به چنین هدفی در حال تغییر رویکرد خود از رویکرد آموزش محور و پژوهش محور به کارآفرینی گرا هستند.^{۱۰} (همان منبع).

اگر این رویکرد را بپذیریم بازنگری برنامه‌های آموزشی و فرهنگی آموزش‌وپرورش نیز ضرورت می‌یابد. بنابراین می‌توان اذعان داشت که کارآفرینی در آموزش‌وپرورش، پیش از آنکه در قالب یک کتاب مطرح شود، باید به عنوان یک رویکرد مطرح شود تا هم برنامه‌ها و هم معلمان و مدیران فعالیت‌های خود را با رویکرد کارآفرینی طراحی و اجرا نمایند.

بیان مسئله

در تبیین مسئله کارآفرینی باید این مقوله را در یک نگرش سیستمی مورد تحلیل قرار داد. در نگرش سیستمی سه عنصر درون داد، فرایند و برون داد مورد تحلیل قرار می‌گیرد. در توسعه کارآفرینی خانواده، آموزش‌وپرورش، فرهنگ جامعه، سازمان‌ها و دولت به عنوان عوامل درون داد نقش دارند. در این فرایند نقش خانواده و آموزش‌وپرورش بسیار حساس و کلیدی است، زیرا در ساخت شخصیت کارآفرینی نقش ایفا می‌کند. در بخش فرایندها، همانگی عوامل فوق، وجود سیاست‌ها و برنامه‌های روش و وجود مراکزی جهت شناسایی، آموزش و مشاوره نقش کلیدی دارند. در صورت موفق شدن عوامل درون داد و فرایند، نگرش مثبت جوانان به توامندی، توسعهٔ خلاقیت و نوآوری، رشد کمی و کیفی کسب و کارهای کارآفرینانه، افزایش شرót در جامعه،

را به صورت یک فرصت نگاه می‌کنند.

در این فرایند، کارآفرینان فرصت‌های کسب و کار را ایجاد می‌کنند (خلق فرصت) یا فرصت‌های موجود را تبدیل به موفقیت‌های کسب و کار می‌کنند (کشف فرصت و شکار آن).

کارآفرینان یا به دنبال پاسخ دادن به نیازهای حال و موجود جامعه و یا به دنبال نیازآفرینی برای موقعیت‌های آینده زندگی بشری هستند. با توجه به برداشت‌های فوق، می‌توان از کارآفرینی فردی، سازمانی و اجتماعی نیز سخن گفت و با این اشاره می‌توان از کارآفرینی تعاریف دیگری را نیز بیان داشت، از جمله:

۱. کارآفرینی فراتر از شغل و حرفة است، یک شیوهٔ زندگی است (شیوه‌ای توان با خلاقیت و ریسک‌پذیری و ارزش‌آفرینی در فضای کسب و کار).
۲. کارآفرینی فرهنگ و شیوهٔ تفکر و عمل مبتنی بر فرصت است.

۳. کارآفرینی شناسایی، ارزیابی و بهره‌برداری از فرصت‌ها بهمنظور خلق و اجرای ایده است. (سال ۲۰۰۳).

۴. کارآفرینی به منزله یک رفتار، تابعی از نگرش نسبت به عمل، هنجارهای ذهنی، باور به خودبازرگانی و... است.

۵. فرصت‌ها در واقع قلب و نقطه آغازین کارآفرینی است. در این ارتباط دو نظریه وجود دارد: نظریهٔ کشف فرصت، نظریهٔ خلق فرصت.

**دنیای فکری
کارآفرینان با سه
كلمهٔ تغییر، فرصت
و نیازآفرینی همراه
است**

کارآفرینی به یک رویکرد در آموزش‌وپرورش

تحقیقات مؤید آن است که ۵۰٪ فناوری‌های دنیا در شرکت‌های کوچک و متوسط (شرکت‌های سی چهل نفره) کارآفرینانه تولید می‌شود (فیض بخش ۹۱۳۹۰). همین یک آمار می‌تواند اهمیت تربیت

کارآفرینی در آموزش و پرورش، پیش از آنکه در قالب یک کتاب مطرح شود، باید به عنوان یک رویکرد مطرح شود تا هم برنامه‌ها و هم معلمان و مدیران، فعالیت‌های خود را با رویکرد کارآفرینی طراحی و اجرانمایند

طراحی و اجرا گردد. در این طرح به بعضی از این راهکارها اشاره شده است.

راهکارهای توسعه کارآفرینی در آموزش و پرورش

۱. پذیرش و تشییت کارآفرینی به عنوان یک رویکرد در برنامه‌های درسی و فرهنگی؛
۲. تدوین نشانگرهای کارآفرینی در برنامه درسی ابتدایی و متوسطه؛
۳. تدوین نشانگرهای کارآفرینی در فرایند تدریس؛
۴. بررسی عملکرد مدارس براساس نشانگرهای کارآفرینی؛
۵. تحلیل برنامه درسی (قصد شده، اجرا شده و کسب شده) کارآفرینی در دوره کارداشی؛
۶. برگزاری نشستهای تخصصی در خصوص کارآفرینی برای همکاران ستادی، استانی، منطقه‌ای و مدرسه‌ای؛
۷. برگزاری دوره‌های آموزشی و تأمین مدرس در زمینه کارآفرینی؛
۸. جهت‌گیری مناسب درس کار و فناوری در جهت توسعه فرهنگ کارآفرینی؛
۹. تدوین بسته‌های آموزشی برای هر یک از دانش‌آموزان مقاطع تحصیلی (توسط بخش خصوصی)؛
۱۰. آموزش مستقیم مهارت‌های کارآفرینی به دانش‌آموزان با همکاری دانشکده کارآفرینی؛
۱۱. تدوین استانداردهای کارآفرینی مربوط به دوره‌ها و فعالیت‌های فرهنگی دانش‌آموزی؛
۱۲. جهت‌گیری مسابقات و جشنواره‌های دانش‌آموزشی با رویکرد کارآفرینی،
۱۳. جهت‌گیری کارگاه‌های درس کار و فناوری با بهره‌گیری از تجهیزات هنرستان‌ها؛
۱۴. برگزاری المپیاد کار و فناوری.

رشد شاخص‌های اقتصادی و افزایش خودباوری را، به عنوان نشانه‌هایی از برونداد، شاهد خواهیم بود. در یک تحلیل اجمالی می‌توان اذعان داشت که خانواده نسبت به مقوله کارآفرینی تربیت دانش‌آموزان آگاهی لازم را ندارند. لذا آموزش و پرورش با توسعه شاخه‌های فنی و حرفه‌ای و کارداشی و زمینه‌سازی جهت ارتباط دانش‌آموزان با بازار کار و کسب مهارت‌های کسب و کار گام‌هایی در جهت توسعه کارآفرینی برداشته است.

البته این فعالیت‌ها با استانداردهای مطلوب فاصله زیادی دارد، چرا که باید مهارت‌های کارآفرینی از دوره ابتدایی به صورت تلقیقی با دروس دیگر آموزش داده شود. در عین حال میزان موفقیت آموزش و پرورش در شاخص برونداد کارآفرینی در حد مطلوب ارزیابی نشده است.

کیامنش و... در ارزیابی از شاخص‌های برونداد هنرستان‌های کارداشی (منطقه ۲ تهران)، از جمله کارآفرینی (ایجاد نگرش مثبت توانمندی، میزان کارآفرین بودن خود، میزان موفقیت در تربیت نیروی کارآفرینی و...) وضعیت را نامطلوب گزارش کرده‌اند. شیخ‌الاسلامی، زین‌آبادی و صالحی (۱۳۹۱) در ارزیابی دیگری میزان توفیق برنامه‌های کارآفرینی را در هنرستان‌های تهران، نامطلوب گزارش کرده‌اند. مهرعلی‌زاده و... در تحقیق خود گزارش داده‌اند که روحیه کارآفرینی در دانش‌آموزان نهادینه نشده است.

مطالعات مربوط به جی ای ام (GEM) نیز مؤید آن است که کارآفرینی در ایران در شاخص‌های ادراک و گرایش کارآفرینانه، فعالیت‌های کارآفرینانه و اشتیاق به کارآفرینی در حد مطلوب نیست.

با توجه به اهمیت کارآفرینی از یک سو و نتایج پژوهش‌ها مبنی بر فاصله تا سطح مطلوب به‌نظر می‌رسد باید برنامه‌های کیفیت بخشی مناسبی

*بی‌نوشت‌ها

۱. سیه‌ی محمد رضا، رئیس مؤسسه توسعه کار و تأمین اجتماعی
۲. راهکار ۵-۶ سند تحول
۳. برنامه دکتر فانی (بند ۱-۶) برای تصدی وزارت آموزش و پرورش
۴. سند سیاست‌های اقتصادی مقاومتی
۵. creative destruction
۶. دکتر مفیقی در یکی از نوشتارهای خود بیان داشته است، اگر کلمه Entrepreneur به ارزش آفرینی ترجمه می‌شد بهتر بود
۷. changn
- 8.opportunity
۹. فیض بخش علیرضا، کارآفرینی انتشارات دانشگاه شریف ۱۳۹۰
10. Entrepreneurial-oriented

